

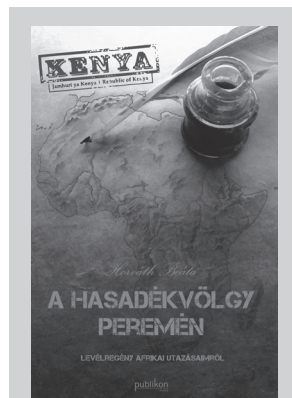
KENYA ÁRNYOLDALA ÉS VARÁZSA

Írta: Keserű Dávid

A könyv egy magyar lány Kenyában töltött első néhány évének kalandjait és tapasztalatait mutatja be. Az olvasóközönség valóság-hű képet kaphat Kelet-Afrika mindennapi életéről – hiszen a fiatal lány többek között Ruandába és Tanzániába is elutazik –, a nagyvárosi gondokról, a falusi életről, a különböző kultúrák és vallások legjellegzetesebb vonásairól.

A könyv első néhány oldalának elolvasása után az ember nem lehet teljesen biztos benne, hogy mit is nyújthat neki ez az olvasmány, többen valószínűleg csak egy szokványos útleírásnak gondolhatják. Nos, meg kell nyugtatnom e kétkedőket, nem az. Amint beleássuk magunkat Kenya rejtelseibe, azon nyomban elkezdjük átérezni a leírtakat. Nemes egyszerűséggel magukkal ragadnak a sorok és azok mély, teljesen őszintének ható mondanivalói: kezdve a kinangopi kikujju családtól egészen a különböző népcsoportok bemutatásáig bezárólag. Izgalommal olvashatunk a szerző Naivasha-tónál eltöltött heteiről, az indiai szolgálatában végzett eldoreti munkáról, a bérelt kis lakása, majd az egyetem falai között töltött percekéről, a több órányi mataturázásokról, valamint a szamburu származású Longiróhoz fűződő barátságáról, továbbá a számunkra érthetetlen dolgokkal és vidámsággal tele lévő lüktető fővárosról. Szinte érezzük, ahogy az íróval sétálunk Nairobi utcáin és sikátoraiban. Beteekintést nyerünk a Kenyában élő népcsoportok – többek között a szamburuk, a kikujjuk, a turkanák és a luok – életébe, a szavannák világába, az egyes településeken zajló mindennapokba, azáltal, hogy eljutunk Wambába, Maralalba, Eldoretbe, Naivashába, Marsabitba és Isiolóba is, de rövid kitérőt teszünk Tanzániában, Ruandában, Ugandában és a Kongói Demokratikus Köztársaságban is, illetve rengeteg visszatérő szereplővel találkozhatunk.

Sajnos néhány szemet szűrő apróságról szót kell ejtenünk, melyek meg-megakaszthatják az embert a kötet olvasásában. Az egyik a lélektanilag elgondolkoztató, időnkénti depresszív hangulatváltozás. Emberileg érthető, hogy alkalmanként az embernek vannak rosszabb napjai, rátör a magány, vagy éppen betegséggel küszködik. Mindezek

A Hasadékvölgy peremén –
Levéltregegy afrikai utazásaimról

Írta: Horváth Beáta

IDResearch Kft./Publikon Kiadó,
AHU-könyvek, Pécs, 2010

256 oldal

kifejtése önmagában nem lenne gond, csak erősítené a mondanivaló mély tartalmi elemeit, illetve a szerző őszinteségét, helyenként mégis már-már folyamatos sopánkodásnak érződhetnek a leírtak, nem lévén világos, hogy miért is szomorú megint főhősnőnk. Sőt, az Eldoretben töltött hetek történései kapcsán megemlített ausztrál lány folyamatos áskálódásaival szemben még az elbeszélő pártjára állhat az olvasó, viszont a befogadott kikuju vendég kapcsán már nem lehetünk meggyőződve arról, hogy valóban az árva barátnő tehet mindenről és csakis ő okozza a sírógörcsöket.

A könyv vége felé haladva egyre inkább azon kezd el gondolkodni az olvasó, hogy vajon a záró sorokban rátalál-e a szerelem a fiatal lányra. Ez óhatatlanul is felmerül az emberben, miután a szerző már hatodik éve él Kenyában és eddig a téma – rengeteg más, szintén belsőleges vallomás mellett – fel sem merült. Csak az utolsó három oldal tesz röpke említést erről, az amúgy is kissé összecsapottnak tűnő utolsó oldalak között. A végjáték tehát nem meggyőző, szívesen olvasna az ember kicsit bővebben az utolsó hónapok történéseiről, hogy hasonlóan kerek egészek legyenek, mint az író korábbi „levelei”, de nyilván a szerzőnek is lehetnek titkai, és egy ponton le kellett zárni az eseményeket.

Mindannyian ábrándoztunk már egzotikus helyszínekről, kis hazánktól távol eső kontinensek színes hétköznapjairól. Talán sokan éppen Afrika mesés tájairól, az esőerdőkről, a szafarikról, a végtelen homokdűnékről, a gyönyörű tengerpartokról, gyermekek és kofák hangjától zajos piacokról álmodoztak, ahol képzeletünket felülmúló portékát árusítanak. Esetleg többen elképzelték azt is, hogy milyen lehet az élet Kenya vadregényes világában. Nos, nem olyan egyszerű és felhőtlen, miként azt a KFT zenekar megénekelte „*Afrika*” című nótájában. A mindennapok ennél sokkal árnyaltabbak, főleg egy idegenbe csöppenő fehér lány számára. A „*Hasadékvölgy peremén*” levélregény formájában mutatja be az afrikai valóságot, méghozzá kíméletlenül. Olykor szívszorogató és megdöbbentő, máskor ellenben rendkívül szórakoztató, érdekes történet. Sok helyütt mélyen elgondolkoztató írás – különös tekintettel a szerző véleményeire, megjegyzéseire, illetve az afrikai emberek hozzáállására és segítőkészségére vonatkozólag –, ami feltétlenül jó jel egy könyvnél, ez pedig egyértelműen a szerző javára írható. Mondhatni igazi dráma, mely valóban megrendítő, de ugyanakkor szellemes és vidám kalandozás is, tele személyes hangvétellel, melytől még őszintébbnek és még eredetibbnek érezzük a leírtakat. Mindezt fűszerezi és a levélregény indíttatását jelentősen meghatározza a szerzőnek a néhai Dr. Füssi Nagy Géza Afrika-tudóshoz fűződő szoros kapcsolata – valójában mostohaapjának ír a szerző, és a neki címzett „levelekből” tárul elénk mind Kenya, mind a szerző bensőjének összetett világa.

Egy biztos, e kötet hihetetlenül izgalmas lehet mindazok számára, akik szívesen megismerkednének a fekete kontinens egyik legszebb országával – történetesen Kenyával –, annak csodálatos helyszíneivel, a barátságos, vendégszerető emberekkel, a vidéki élet egyszerűségével és nehézségeivel, továbbá a főváros, Nairobi varázsával és árnyoldalával egyaránt.